

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

BANKOVKY KRYTÉ ZLATEM, ŽIVOT...

Jako dítě mě fascinoval nápis na bankovkách, který hlásal, že jsou kryty zlatem. Tehdy jsem nevěděl, že už to vlastně neplatí, ani jsem neměl ponětí o skutečném „krytí“ komunistické měny a ekonomiky. Proto ve mně vyvolávala zmíněná věta pocity jistoty a hrdosti.

Dovolím si paralelu. Čím je krytý náš život? Nejen ten vezdejší, ale i budoucí? Kdyby se nás někdo nečekaně zeptal, proč si myslíme, že má náš život cenu, v čem je jeho hodnota? Co bychom mu řekli? V tom, co umíme, co jsme dokázali, co jsme udělali pro rodinu a společnost... Jistě, ale to samo

o sobě nestačí. Protože podstatné je, nakolik toto všechno „je kryto“, „podloženo“ zlatem nad všechna zlata. Tedy láskou.

O tom, co je skutečně ryzí láska, se učíme celý život od Pána Ježíše. Teď, v době postní, o to intenzivněji. Jak vysokou cenu za nás na Golgotě zaplatil, jak velikou lásku nám prokázal! Proto vždy, když budeme mít pochyby, zda s námi ještě počítá, zda bude mít s námi ještě trpělivost, vzpomeňme na to, že náš život, každého jednoho z nás, je kryt hodnotou nejvyšší – jeho krví. A té se žádná inflace ani bankrot naštěstí netýká!

+ P. Jiří Korda

ADOPCE ULIC

Přidejte se k pravidelné modlitbě za svou ulici, blízkou instituci!

Zveme vás k pravidelné modlitbě za vaše sousedy v ulici nebo za nějakou instituci ve vašem okolí. V kostele vzhledu je možné si vzít papírek s názvem vámi vybrané ulice nebo instituce, vyplnit jméno a kontakt (mail) – to kvůli aktualizacím – a vhodit do připravené schránky. Pokud na papírcích není ulice nebo instituce, kterou byste chtěli,

nevadí, jsou k dispozici i volné lístky, kam můžete ulici, instituci doplnit. Tímto se zavazujete alespoň jednou týdně, ideálně denně, se pomodlit za ulici nebo instituci, lidí v ní žijících nebo působících.

Při nejasnostech se můžete obrátit na mne nebo na Prokopa Jirsu, který zajišťuje technické provedení.

P. Jiří Korda

VOLBY 2016

Blíží se volby nové pastorační rady. Blížší informace o radě, jejím fungování a volbě jsme přinesli v minulém čísle Věstníku. V tomto najdete informace o jejich harmonogramu. V neděli 21. února kromě oficiálního vyhlášení voleb a pobídky k navrhování kandidátů, proběhlo odpoledne setkání s členy

rady dosavadní. Postřehy z něho přineseme příště. Prosím, nebojte se do 6. března navrhovat kandidáty, eventuálně přijmout kandidaturu. O víkendu 9. a 10. dubna pak budete moci volit ty, které byste rádi viděli v nové pastorační radě.

P. Jiří Korda

HLAVNÍ „MILNÍKY“ VOLEB

- Vyhlášení voleb během 2. neděle postní po každé mši svaté.
- Listiny pro navrhování kandidátů během tří po sobě jdoucích nedělí 21. 2., 18. 2. a 6. 3. bude uzávěrka.
- Vyhlášení kandidátní listiny 13. 3. (o 5. neděli postní).
- Termín voleb 9. a 10. 4. 2016

Jakub Hradec

Průběh voleb určují Stanovy pro Pastorační rady v Pražské arcidiecézi. Do jednoho měsíce po volbách svolá předseda všechny členy pastorační rady k ustavujícímu zasedání.

ČERNOUŠEK A ANDĚLÍČEK

Do kasiček andělíčka a černouška, umístěných u betléma, jste tyto Vánoce dali 25 131 Kč. Děkujeme vám! Peníze jsme rozdělili následovně:

- 9 931 Kč dar pro jídelnu a centrum pro děti v ekvádorském Ventanasu a San José de Raranga
- 5 500 Kč podpora činnosti školky CMŠ Studánka
- 9 700 Kč české obecně prospěšné společnosti SIRIRI, která se snaží pomáhat Středoafričanům postavit se na vlastní nohy.

P. Jiří Korda

Foto na titulní straně: kříž z kostela Nanebevzetí P. Marie v Neratově. Kristus na kříži není, je to jen otvor v kříži – Ukřižovaný vstal z mrtvých. Foto Jan Šilhavý

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY A MOŽNOSTI SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Přehled bohoslužeb

Zelený čt	24. 3.	16.00,	18.30
Velký pátek	25. 3.	15.00,	18.30
Sobota, vigilie Zmrtvýchvstání	26. 3.	19.00	

Pozor, změna času na letní!

Neděle	27. 3.	8.00,	10.00,	18.30
Pondělí	28. 3.	8.00,	10.00	

Další informace viz Příručník.

Svátost smíření

Středa	16. 3.	17.30 –18.30	(po výuce)
Pátek	18. 3.	19.15 –21.00	(dva kněží)
Úterý	21. 3.	9.00	(rodiče na mateřské)
		17.00 –19.30	(dva kněží do 18.30)
Zelený čt	24. 3.	19.30 –21.00	
Velký pá	25. 3.	19.30 –21.00	
Bílá so	26. 3.	10.30 –12.00	

KRÁTCE

- Svátost křtu přijala Anna Marie Jana Jirsová.
- Rozloučili jsme se s Petrem Janečkem a paní Janou Šimurovou.
- Poslední setkání kurzu alfa se uskuteční 14. března.
- V týdnu před velikonočními svátky budou v naší farnosti opět probíhat programy pro školy. Lektori nás prosí o modlitební podporu, které si velmi váží a vnímají její velkou potřebu.
- Svátost křtu o letošní Vigilii přijme pravděpodobně šest katechumenů, doprovázejme je svojí modlitbou.
- K první svátosti smíření a svatému přijímání se připravuje 12 dětí. Zahrňme do modlitby také jejich rodiny.
- K přijetí svátosti biřmování se připravuje skupina 26 biřmovanců.
- Stávající pastorační rada farnosti se sejde 9. 3. a 6. 4. ve 20.00 v sále sv. Václava.

PŘEDVELIKONOČNÍ VEEEEEELKÝ ÚKLID!

V sobotu 19. 3. po mši sv. ke slavnosti sv. Josefa v 8.00 zveme od 9.00 na velký úklid kostela a zahrady před velikonočními svátky. Každá ruka bude dobrá, a čím víc se nás sejde, tím dřív budeme s úklidem hotovi. Jsou potřeba ženy i muži na těžší a výškové práce ☺ Pokud ve farnosti nikoho neznáte osobně, úklid je dobrou příležitostí k seznámení mezi sebou. **(jš)**

POUŤ FARNOSTÍ A RODIN KE SVATÉ BRÁNĚ

Pěší pouť v rámci Roku milosrdenství se uskuteční v sobotu 30. dubna 2016. Její hlavní trasa vede od kostela Nanebevzetí P. Marie v Modřanech přes Lhotku na pražské Vinohrady do kostela Nejsvětějšího Srdce Páně.

Přání papeže Františka, aby lidé vykonali alespoň krátkou pěší pouť do některého z jubilejních kostelů, inspirovalo nadšence z Modřanské a Lhotecské farnosti, aby připravili nejen pro sebe pěší pouť Prahou. Možná to někomu bude připadat trochu zvláštní, ale kdo nezkusil, těžko posoudí. Lhotecští farníci se například vydali pěšky ze Lhotky do kostela Sv. Cyrila a Metoděje v jubilejním roce víry a byla to pouť vskutku vydařená. Můžeme se o tom dočíst v květnovém farním Věstníku z roku 2013.

Pouť pořádá Pastorační středisko – Centrum pro rodinu ve spolupráci s Modřanskou, Lhoteckou, Michelskou a dalšími farnostmi. Hlavní trasa vede od kostela Nanebevzetí Panny Marie v Modřanech na pražské Vinohrady do kostela Nejsvětějšího Srdce Páně, kde je otevřena jedna ze Svatých bran. Prochází se kolem kostelů Panny Marie Královny míru na Lhotce, sv. Fran-

tiška z Assisi v Krči a Narození Panny Marie v Michli. Díky tomu je možné si vybrat délku trasy podle individuální zdatnosti. Od kostela Nanebevzetí Panny Marie je to 12,7 km, ze Lhotky 8,8 km, z Habrovky 5,6 km a z Michle 4,2 km. Předpokládaný čas příchodu do kostela Nejsvětějšího Srdce Páně je 14.00 hodin. Trasa je navržena tak, že její převážná část prochází zelenými oddychovými zónami a jen zbylé menší části jsou vedeny pražskými ulicemi. Podrobnou mapu ke stažení, časy odchodů a další podrobnosti najdete na <http://pout.modranskafarnost.cz>.

Pozvali jsme i další farnosti pražské arcidiecéze, a to k putování po naší nebo po vlastní trase.

Upozorníme poutníky se sníženou pohyblivostí nebo s kočárky, že na hlavní trase jsou bohužel dvě poměrně ostrá stoupání (od krčského nádraží k Habrovce a od Havlíčkových sadů k Vinohradské vodárně) a troje schody.

Můžeme se o pomoc s kočárky podělit, ale uvažujeme také o kratší kočárkové trase, pokud by o ni byl zájem.

Na výchozích místech pouti budou pro poutníky připraveny texty modliteb a písní, aby bylo možné cestu prožít v určité usebranosti a rozjímání o Božím milosrdenství.

Pouť vyvrcholí poutní mší svatou, kterou bude v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně od 14.30 hodin sloužit P. Benedikt Hudema, administrátor kostela sv. Václava v Nuslích. Při poutní mši svaté proběhne sbírka, jejíž výtěžek bude věnován organizaci Cesta domů, která se snaží formou domácí paliativní péče prokazovat lidské milosrdenství umírajícím.

Svatý rok je pokaždé jedinečným časem, ve kterém je možné získat zvláštní Boží požehnání a Boží milost. Věříme, že k tomu přispěje i naše putování farností a rodin. (jš)

Svatá brána kostela Nejsvětějšího Srdce Páně (foto: Jan Šilhavý)

STUDÁNKA ZÍSKALA GRANT NA VÝPOČETNÍ TECHNIKU

CMŠ Studánka otevřela v roce 2014 třídu pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Díky tomu mohou děti s lehčími postiženími dostat takovou péči, jakou potřebují. Jejich výukové programy jsou připravovány individuálně, podle jejich potřeb a schopností. Třidu navštěvují děti postižené autismem, ADHD, vývojovou dysfázií aj.

K prvním důležitým úkolům patřilo vybavit třídu speciálními výukovými materiály, obrázkovou komunikací, vizuálními pomůckami a balančními prvky. Významnou částku na vybavení této třídy získala školka z rozvojového programu MŠMT – „Podpora vybavování škol kompenzačními pomůckami pro žáky se zdravotním postižením“.

Díky tomuto programu pořídila školka nový počítač s dotykovou obrazovkou a komunikátor, který je postaven na tabletu iPad Air 32 GB (iOS) a balanční kruh pro tělesnou výchovu. Rádi Vám naše nové vybavení ukážeme 14. 4. 2016, kdy pořádáme v naší školce **den otevřených dveří** – viz následující článek.

„Výpočetní technika je významným pomocníkem pro smyslovou a rozumovou výchovu. Pomáhá i dětem v předškolním věku se základy čtení a počítání. A v neposlední řadě je účinným pomocníkem v komunikačních dovednostech a logopedii.“ Říká paní ředitelka Magda Vlčková.

Programy jsou připraveny tak, aby je mohli používat jak ve třídě pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami, tak i děti z ostatních tříd. Hravou formou se učí poznávat barvy, tvary, čísla, písmena, zlepšují se v jemné motorice prací s myší, nebo si rozvíjejí

komunikační schopnosti pomocí logopedických programů. Výpočetní technika patří mezi oblíbené výukové pomůcky a jsme rádi, že můžeme děti učit s počítačem pracovat.

Děkujeme **MŠMT** za finanční příspěvek na vybavení výpočetní technikou a balanční pomůckou. Naše díky patří také **nadaci VIGO Foundation**, která nám uhradila proškolení pedagogů. A v neposlední řadě také děkujeme **OS Petit**, které nám pomohlo počítače a programy vybrat a projekt zrealizovat.

Sylva Hurajtová

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V CMŠ STUDÁNKA

Den otevřených dveří pro školní rok 2016/2017 proběhne v CMŠ Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4 – Kamýk, ve čtvrtek 14. dubna 2016 od 15.15 h.

Na dni otevřených dveří vás požádáme o vyplnění krátkého dotazníku. Domů si můžete odnést k vyplnění přihlášku. Přihlášku budete mít možnost odevzdat v následujících týdnech.

Ve třídě pro děti se speciálními potřebami, kterou máme v MŠ zřízenou již dva roky, bude volných asi pět míst pro děti s doporučením ze SPC, PPP nebo logopeda, ve speciální třídě se dětem věnují dvě speciální pedagožky, jedna předškolní pedagožka a asistenti pedagoga. Rádi bychom přednostně přijali děti s logopedickými problémy / vadami, v MŠ pracují dvě speciální pedagožky s tímto zaměřením.

Rádi u zápisu uvítáme i děti předškolní a starší

čtyř let. Věříme, že vzhledem k navýšení kapacity naší MŠ v roce 2014 budeme schopni uspokojit většinu zájemců. Máme zkušenosti i s péčí o děti 2,5leté.

Informace: www.cms-studanka.cz.

Magda Vlčková

Počítače ve Studánce přispívají rozvoji dětí

KŘÍŽOVÁ CESTA MAMINEK

Během postní doby se v našem kostele střídají různá společenství ve vedení křížové cesty. K individuálnímu rozjímání nabízíme text křížové cesty, který si na 21. února připravilo společenství maminek. Jednotlivá zastavení odpovídají zastavením Velikonoční cesty od Karla Stádníka v našem kostele.

Úvod:

Pane Ježíši Kriste, v tomto svatém roce milosrdenství více než jindy slyšíme Tvůj hlas, který nás vybízí: „Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“ Při této křížové cestě si chceme připomenout konkrétní lidi, se kterými se setkáváme na naší cestě životem a kterým své milosrdenství odpíráme. Jakkoli mohou být naše výhrady vůči nim oprávněné, i za ně jsi prošel celou cestu až na Golgotu.

1. zastavení: Úzkost v Getsemanech

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Soused dnes vypadal opravdu sklesle. Víím, že má zase deprese. Bojuje se svou závislostí. Kromě toho tu bydlí sám. Ale já mám přece plno svých starostí. Rodina, práce, domácnost... Stejně mě svými problémy zřejmě nechce zatěžovat... Navíc si za svou závislost s největší pravděpodobností může sám, tak ať se s následky také sám vypořádá.

Odpusť mi, Pane, chvíle, kdy jsem se nechtěla zajímat o problémy mých bližních. Kéž už v sobě najdu odvahu nabídnout jim svou pomoc a nezapomínám se za ně modlit.

Ukřížovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

2. zastavení: Ježíš je bičován

Hádka se sousedkou na chodbě. Z mého pohledu mě křivě obviňuje, navíc se dotýká citlivého místa, protože jde o naše děti. Její nadávky a obvinění na mě dopadají jak rány bičem. Chvilí stojím jako opařená a pak jí začnu nadávky oplácet. Stojíme a hádáme se a slova jako rány biče lítají vzduchem.

Ty jsi, Pane, taky byl bičován, a přestože jsi byl obviněn nespravedlivě, neoplácel jsi rány bičem. Svým životem nám ukazuješ jinou cestu než je ta, která spočívá v oplácení zla zlem. Pane, prosím tě o sílu neodpovídat na zlo stejnou měrou, ale přemáhat je Tvoji láskou a milosrdenstvím.

3. zastavení: Ježíš je na smrt odsouzen

Zase jsem dnes měla chuť kamarádce praštit s telefonem. Když konečně zavěsila, ještě jsem si ulevila pár nevybíravými slovy. Já se tak snažím jí pomoci a teď tohle. Všechno, co řeknu a udělám, úplně překrutí a obrátí proti mně. Víím, že bych jí to měla odpustit, ale dokážu to?

Nespravedlivé odsouzení bolí. Ty to, Pane Ježíši, víš. Přesto stojíš mlčky. Svou pokorou mi ukazuješ cestu. Prosím, pomoz mi odpustit všechna křivá obvinění, která mě tolik zabořila. Ať Tvoje milosrdenství i v mém srdci přikryje množství hříchů.

4. zastavení: Ježíš na sebe bere kříž

Zase musím dělat něco, co mohl udělat někdo jiný. Jednou je to manžel, podruhé děti, jindy kolegyně... Proč si té práce někdo nevšimne a nechopí se jí?

Ale Ty, Pane, toho za nás na sebe bereš mnohem víc než nějaký drobný úkol. Bereš na sebe tíhu všech našich hříchů. A to ne s neochotným povzdechem jako já, ale se svou nekonečnou láskou a milosrdenstvím.

Prosím Tě, Pane, abych s pokorou a trpělivostí na sebe brala kříž svůj i druhých.

5. zastavení: Ježíš potkává Matku

Tvoje Matka ti dodává sílu pohledem plným lásky. Na ni ses mohl vždycky spolehnout.

My pro svoje děti nemáme tolik pochopení. Jak bychom také mohli? Vždyť i naši rodiče byli takoví, nemohu předávat to, co jsem sám nezakusil. Místo snahy o odpuštění stále svým blízkým vyčítám, když vidím, jaké dědictví mám po svých předcích, jak se proud sobectví a zraňování přelévá z generace na generaci. Může ho zastavit jen Tvoje milosrdenství.

Pane, pomoz nám, ať setkání s Tebou promění náš pohled na naše bližní, ať se stává plným lásky, aby přinášel uzdravení do našich rodin.

6. zastavení: Ježíš klesá pod křížem

Dnes mám za sebou náročný den. U lékaře byla ráno fronta, i když jsem přišla včas, několik lidí mě předběhlo. Na úřadě zůstává má žádost nevyřízena, protože jsem potřebný dokument zapomněla doma. Syn ze školy přinesl domácí úkol, se kterým si nevím rady, a dcera pro změnu přinesla ze školky

vši. K dovršení všeho jsem ještě spálila večeři. Už je toho na mě dost, pro dnešek už opravdu nemohu dál.

I Ježíš padá vícekrát. Pak opět vstane a dělá to, k čemu byl poslán na svět: plní Boží vůli. A co já? Nezačnu si stěžovat nebo naříkat, když se moje pády opakují? Nevidím více to, v čem chybovali druzí, než to, v čem jsem chybovala já?

Pane, dej nám své milosrdenství, ať i v každodenních těžkostech nalezneme sílu zase vstát a plnit tvou vůli.

7. zastavení: Šimon z Kyrény pomáhá Ježíšovi nést kříž

Do práce přišla nová kolegyně. Je to pro všechny změna, i když ne vždy příjemná. Musí si osvojit svou novou práci, vytvořit si určité pracovní návyky. Je pro nás mnohdy zátěží ji vše učit, zdržuje nás to od naší vlastní práce. Nemáme problém upozorňovat na její chyby ostatní, místo abychom jí o nich pověděli v soukromí a pomohli s nápravou.

Jak málo jsme milosrdní k chybám a nedostatkům ostatních lidí.

Bože, prosíme tě, dej nám odvalu konat milosrdenství, tak jako Šimonovi, vzít na sebe kříž druhých a tak jim ulehčit jejich situaci. Pane, ukazuj nám lidi, kteří pomáhají tam, kde je třeba, a nám dej stejnou trpělivost a sílu.

8. zastavení: Setkání s Veronikou

Čekám na tramvaj. V kočárku mám svého nejmladšího syna. Tramvaj přijíždí a zástup mladých lidí, kteří stáli kolem mě, jakoby na povel skloní hlavy a rychle nastupuje jinými dveřmi. Nikdo mi nepomůže... Tu vyjde z tramvaje šedivý dědeček a nabízí mi pomoc. Překvapilo mě to, takovou pomoc jsem

nečekala. Chvilí váhám, ale on už bere do rukou kočárek a společně ho nakládáme do vozu.

Také od Veroniky nikdo nečekal tolik milosrdnosti. Jako jediná slabá žena se odděluje od zástupu a prokazuje ti, Pane, službu na tvé bolestné cestě, ačkoliv takové množství lidí vidělo tvoje útrapy. I dnes je, Pane, tvé srdce zraňováno lhostejností a netečností zástupů vůči tvému poselství lásky.

Prosíme tě, Pane, za všechny duše, které si předsevzaly konat dobro; dej, ať si s nimi toto vše často uvědomujeme, abychom výměnou za svou nicotnost získali Tvou milost nekonečné ceny.

9. zastavení: Ježíš je zbaven šatů

Vím, že i dobrý přítel je jen člověk. Ale tohle o mně říkat nemusel a ještě před kolegy. Vždyť dobře ví, že to jsou věci, za které se stydím, které nerada odkrývám i sama před sebou.

Pane, Ty víš, jak se lidé dovedou necitlivě dívat. Je pro mě těžké vážit si toho, kdo mě ponížil před druhými. Když se ale na mě díváš Ty, je to pohled plný milosrdenství. Zároveň odhaluješ, ale i zakrýváš nahotu mojí duše.

Prosím, pomoz mi odpustit mým blízkým, kteří nemilosrdně odhalují mé chyby a slabosti. Ať jim neodplácím stejně, ale dokážu přes jejich chyby vidět v jejich životech důstojnost, kterou jsi dal každému člověku.

10. zastavení: Ježíše přibíjejí na kříž

Zase slyším poznámky a narážky na mou postavu, na mou neschopnost udržet pořádek, na mou nedůvtipnost, nedostatek toho a onoho, další upozornění, co všechno dělám špatně, zejména ve výchově dětí. Každé slovo

píchná jak ostrý hřebík. Nějakou dobu to snáším, ale pak už to nejde. Útoky odrážím stejně pichlavě. Vzájemně do sebe zatloukáme hřebíky.

Slova někdy dokážou zranit víc než fyzické rány. Pane, pomoz mi vážit slova a jednat s bližními vždy s úctou a láskou. Pane, pomoz mi odpustit zranění, která mi způsobili moji blízcí svými slovy.

11. zastavení: Ježíš umírá

„Škoda, že mě rodiče nevedli k víře, třeba bych taky věřila...“ Už poněkolkáté slyším tuto větu z úst mých známých a zmůžu se jen na pokrčení ramen. Je to přeci jejich věc, jestli věří nebo ne. Nebudu jim nic vnucovat, nejsem ze žádné sekty. Když budou chtít, můžou kdykoliv přijít do kostela nebo začít číst Bibli.

A přesto, Pane, než vystoupíš na nebesa, jako testament nám zanecháš své velké přání: „Jděte do celého světa...!“ Ježíši, který jsi zemřel, abychom my měli věčný život, moji přátelé, kolegové a blízcí pomalu duchovně umírají, protože tě neznají. Vyznávám ti svou pasivitu, svůj stud, strach před trapností, obavy, jak budu před ostatními vypadat, když jim řeknu o radosti a štěstí, které přináší víra v Tebe. Pane, ať mi hrozící duchovní smrt mých bližních nedá spát. Vzbud' ve mně velký soucit s duchovně umírajícími přáteli a učiň ze mě odvážného svědka víry.

12. zastavení: Ježíš vložen do klína matky

Na mrtvé dítě v klíně matky je bolestný pohled. Dítě, na které se dívám, není mrtvé. Bude ještě dlouho žít, ale jaký to bude život? Stačilo jedno

zanedbání lékaře a jeho následky si ponese už napořád. Je těžké odpustit těm, jejichž vinou naše děti musí trpět. Přitom možná oni sami budou celý život trpět pocitem viny za svoje selhání.

Pane, vím, že jedinou cestou je odevzdat nás všechny do Tvých rukou. Protože jen Tvoje milosrdenství uzdraví a upokojí srdce našich dětí i těch, kteří jim ublížili.

13. zastavení: Ježíš uložen do hrobu

Tenhle člověk se nikdy nezmění! Vždyť dělá pořád dokola ty samé chyby, říká ty samé věci, které mě tolik zraňují... Modlím se za něj, ale má to vůbec smysl? Nedokážu si představit, co by se muselo stát, aby byl schopný nějaké sebereflexe. Když to musí být, jsem ochotná to vedle něj vydržet, občas projevit – alespoň navenek – trpělivost s jeho náládovostí, a to je vše, co pro něj můžu udělat.

Ale Pane, je to opravdu to, cos měl na mysli, když jsi mluvil o lásce k bližním, dokonce k nepřítelům? Vždyť já nad tím člověkem zavírám hrob, je pro mě morálně mrtvý. Nevěřím v reálnou možnost jeho obrácení – ukládám ho do hrobu, z něhož není možný návrat. A zapomínám, jak je pro Tvé milosrdenství jednoduché odvalit kámen.

14. zastavení: Kristus vstal z mrtvých

Odcházím ze zpovědnice a nic necítím. Ještě mi zní v uších slova rozhřešení: „Bůh, Otec veškerého milosrdenství...“ Prý mi odpustil všechno,

opravdu všechno, co jsem vyznala, všechno a beze zbytku. Jsou tak protivné, ty moje hříchy, je mi trapně, když je každý měsíc znovu a znovu opakuji a neumím si představit, že bych se jich do příště zbavila. Jsem na sebe našťvaná, chtěla bych být lepší a přitom vím, že po příjezdu domů zase budu křičet na děti a při první konfrontaci manželovi vyčtu nějakou starou záležitost. Co jsem to za křesťana? Změní se to vůbec někdy?

Pane, když se snažím být milosrdná vůči svým bližním, uč mě také být milosrdná sama k sobě, přijímat s pokorou svou hříšnost a omezení a v boji proti hříchu se utíkat do Tvé milosrdné náruče. Vždyť Ty nás povoláváš z hrobu našich vin a nikam nevedoucích výčitek; Ty, jehož ztýrané tělo leželo tři dny v hrobě, nás dnes ze svého nebeského trůnu pevně a láskyplně ujišťuješ: „Hle, já všechno tvořím nově!“

Vzkříšený Ježíši, smiluj se nad námi.

Závěr

Pane Ježíši, Ty jdeš s námi a jsi nám blízko v každé chvíli našeho života. Ty víš, že se dostáváme do mnoha situací, v nichž zapomínáme na to, že i my jsme zachráněni jedině díky Tvému milosrdenství. Vyznáváme ti svůj nedostatek milosrdenství a otevíráme svá srdce působení Tvého Ducha, který má moc učinit naše srdce takovými, jako je to Tvoje: pokorným a milosrdným.

Amen.

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – BŘEZEN 2016

ÚTERÝ	1.3.	jarní prázdniny
18.30		Mše svatá
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA	2.3.	jarní prázdniny
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
9.10		Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
ČTVRTEK	3.3.	jarní prázdniny
8.00		Mše svatá a po ní úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.00		Příprava dospělých na křest
17.30		Příprava na biřmování – dospělí
19.00		Biblické setkání
PÁTEK	4.3.	1. pátek v měsíci, jarní prázdniny
14.00		Křížová cesta
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA	5.3.	1. sobota v měsíci
16.15		Mariánské večeřadlo
17.00		Mše svatá
17.40		Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsv. svátosti oltární
NEDĚLE	6.3.	4. NEDĚLE POSTNÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše sv., 2. skrutinium katechumenů a předání Vyznání víry
17.30		Křížová cesta
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ	7.3.	
8.00		Mše svatá
19.00		Kurz Alfa
20.00		Společenství mužů a otců
ÚTERÝ	8.3.	
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
18.30		Mše svatá
19.30		Příprava na biřmování
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 9.3.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Ministrantská schůzka
18.45–20.00	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“
20.00	Zasedání PRF
ČTVRTEK 10.3.	
8.00	Mše svatá a po ní úklid kostela
17.00	Příprava dospělých na křest
17.00	Vernisáž japonského umění a koncert japonských umělkyně
17.30	Příprava na biřmování – dospělí
PÁTEK 11.3.	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 12.3.	
9.00–16.00	Duchovní obnova pro katechumeny
17.00	Mše sv., 3. skrutinium katechumenů a předání Otčenáše
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj
NEDELE 13.3. 5. NEDELE POSTNÍ – výroční den zvolení papeže Františka	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
16.30	Farní akademie: RNDr. Karel Nesměrák, Ph.D.: Jedy v historii, detektivkách a současnosti
17.30	Křížová cesta
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 14.3.	
8.00	Mše svatá
8.45–12.00	Katecheze pro školy
19.00	Kurz Alfa
ÚTERÝ 15.3.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
8.45–12.00	Katecheze pro školy
18.30	Mše svatá
19.30	Příprava na biřmování
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 16.3.	
8.00	Mše svatá
8.45–12.00	Katecheze pro školy
9.10	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30–18.30	Svátost smíření (rodiče a děti)
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže
18.45–20.00	Setkání mladších náctiletých
ČTVRTEK 17.3.	
8.00	Mše svatá
8.45–12.00	Katecheze pro školy
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
17.00 a 17.30	Dospělí – 17.00 příprava na křest, od 17.30 na biřmování
19.00	Biblické setkání
PÁTEK 18.3.	
8.45–12.00	Katecheze pro školy
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá, po mši modlitby proseb
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá, po ní výstav a zpovídání – 2 kněží do 21.00
SOBOTA 19.3. SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE P. MARIE	
8.00	Mše svatá
9.00	Velký úklid kostela a zahrady
17.00	Mše svatá (Květná neděle)
NEDĚLE 20.3. KVĚTNÁ NEDĚLE	
8.00, 10.00	Mše svaté, obě s žehnáním ratolestí
15.00	Kříž. cesta pro rodiny, sraz u rest. Na Tý louce zelený
17.30	Křížová cesta v kostele
18.30	Mše svatá s žehnáním ratolestí
PONDĚLÍ 21.3.	
8.00	Mše svatá
8.45–12.00	Katecheze pro školy
19.00	Kurz Alfa – poslední setkání
20.00	Společenství mužů a otců
ÚTERÝ 22.3.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
8.45–12.00	Katecheze pro školy
9.00	Svátost smířené pro rodiče na mateřské
17.00–19.30	Svátost smíření (do 18.30 dva kněží)
18.30	Mše svatá
19.30	Příprava na biřmování
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 23.3.	
8.00	Mše svatá
8.45–12.00	Katecheze pro školy
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
17.30	Ministrantská schůzka
18.45–20.00	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“
ČTVRTEK 24.3. ZELENÝ ČTVRTEK	
8.00	Úklid kostela
16.00 a 18.30	Mše svaté
19.30–21.00	Bdění v Getsemanské zahradě, možnost svátosti smíření
PÁTEK 25.3. VELKÝ PÁTEK, poprvé den pracovního klidu	
13.00	Kříž. cesta pro mládež, sraz u rest. Na Tý louce zelený
14.00	Křížová cesta v kostele
15.00	Velkopáteční obřady, doprovází „Jiříkovo vidění“
18.30	Velkopáteční obřady s pašijemi chrámového sboru
19.30–21.00	Bdění u Božího hrobu, možnost svátosti smíření
SOBOTA 26.3. BÍLÁ SOBOTA, VIGILIE VZKŘÍŠENÍ PÁNĚ	
10.00–10.30	Matutinum – modlitba, pak možnost svát. smíření do 12.00
10.30–17.30	Návštěva Božího hrobu
14.00	Kříž. cesta pro „hledající“ a ty, co se považují za „bezvěrce“
19.00	Vigilie, iniciační svátosti, po vigillii posezení pro nespavce
NEDĚLE 27.3. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ (změna času!)	
8.00, 10.00, 18.30	Mše svaté s žehnáním pokrmů. Při mši v 10.00 chrám. sbor
PONDĚLÍ 28.3. PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM	
8.00 a 10.00	Mše svatá
ÚTERÝ 29.3. ÚTERÝ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
18.30	Mše svatá
19.30	Příprava na biřmování
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 30.3. STŘEDA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM	
8.00	Mše svatá, po ní výstav Nejsv. svátosti do 9.10
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.00	Nejmladší společenství mládeže
18,45–20.00	Setkání mladších náctiletých
ČTVRTEK 31.3. ČTVRTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM	
8.00	Mše svatá a po ní úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
20.00	Modlitba Taizé

Změna programu vyhrazena.

PRO JEDNOTU KŘESŤANŮ MUSÍME PRACOVAT

Ve čtvrtek 21. ledna jsem se zase jednou zúčastnil ekumenické bohoslužby, konané během Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Bylo to v modlitebně ČCE v Modřanech a docela se mi to líbilo. Kázal náš otec Jiří a necítil jsem žádnou vzájemnou revnivost. Cestou domů jsem začal vzpomínat na stejný Týden v roce 1985, kdy jsem sloužil socialistické vlasti v Táboře.

Měl jsem dobrou vojnu, nicméně vojnu, se všemi těmi politickými školenými mužstvy, agresivními nástěnkami na chodbách, zakomplexovanými praporečky i důstojníky apod. Proti tomu jsem se snažil bojovat duchovním životem: modlitbou, četbou, přijímáním Krista v eucharistii a co možná nejhojnější účastí na bohoslužbách. V útvaru nás bylo několik katolíků a kamarád měl od P. Reinsberga Nejsvětější svátost, takže jsme přijímali téměř denně. Musím říci, že to byl požehnaný čas a velmi bych si přál opět dosáhnout takové svobody, jakou jsem tenkrát prožíval.

V katolickém kostele byly zprvu mše ve všední den od 17 hodin, takže jsme podle doporučení našich předchůdců

chodili na shromáždění do Církve bratrské. Myslím, že jsme se vzájemně obohacovali a s několika lidmi jsme se tam spřátelili. Když pak na náměstí posunuli začátky bohoslužeb na 18. hodinu, chodili jsme už hlavně „k nám“.

Marek Fajfr, J. Korda, Jos. Pecinovský

Z. Šorm, farář sboru ČCE v Modřanech

Týden modliteb za jednotu tehdy v Táboře drželi už od 7. ledna; pobožnosti se konaly každý den, vždy u jiné církve. Pokud si dobře vzpomínám, tak byl v té době silný mráz, takový, že se ostatním vojákům ani nechtělo do hospody a na vycházky bylo volno. Prošvihl jsem jen poslední bohoslužbu u nás od 17 hodin.

Běžnou praxí bylo, že přímlyvy mohl říkat i kdokoli z lidu. Nekatolíci při nich byli obecně aktivnější; bohužel jsem cítil docela málo touhy po opravdové jednotě, většina proseb byla „běžných“, a když už se nějaký prosebník (nejen laik) dotkl tématu, tak

často jen Pánu Ježíši děkoval „že před Tebou žádné rozdělení neexistuje“ atp. Uvědomil jsem si, že pro věřící z menších církví je skutečná jednota – taková, jaká byla na počátku existence církve – velký problém. Osobně si spíš umím představit, že anglikáni řeknou: „Jindřich VIII. udělal chybu, vrátíme se do katolické církve,“ než že se své svébytnosti vzdají menší evangelické denominace. Upřímně, vlastně si neumím představit ani ty anglikány. Pochopil jsem, že jednota církve není v lidských silách, že o ten zázrak můžeme leda prosit.

Přímluvu za skutečnou jednotu někdo pronesl až na čtvrté bohoslužbě ve sboru ČCE. Nato jsem si dodal odvahy a jako katolík jsem prosil Pána za odpuštění všech pohoršení v minulosti a také za odpuštění pro ty, kdo neviděli jiné řešení, než roztrhnout nesešivanou suknicí nevěsty Kristovy; prosil jsem, aby nám Pán dal svou jednotu prožít a realizovat. Cítil jsem se členem rodiny Církve a věděl jsem, že nejsem lepší, než naši předci, kteří ty rozkoly připustili. I další lidé se pak modlili nějak lépe.

Hned příští den po pobožnosti přišla jedna paní, tak přes padesát, a že by se mnou chtěla mluvit. Odvedla si mě domů, mile pohostila, představila se (stejně jméno jsem pak v devadesátých letech vídával v KT), přisedla si, zrudla a přísně mi vyčetla můj projev předšlého dne. Prý stačí, že Svatý otec před časem odloučené bratry odprosil a já nemohu mluvit za církev aj. Díky Bohu, už cestou k ní jsem vzýval Duha sv., a tak to dobře dopadlo – vyslechl jsem ji, pokusil se o pokornou omluvu a vysvětlení; zčásti šlo i o nedorozumění. Ocenil jsem, že paní to přijala, dokonce se zasmála tomu, jak mě nejdříve posílala ke zpovědi. Pak mi půjčila Lumen gentium a Gaudium et spes a ukázala fotky z její cesty do Turzovky. Strávil jsem u ní skoro dvě hodiny; do konce mé vojny jsme se pak u kostela bavili.

Co jsem chtěl hlavně říci? Dosáhnout jednoty církve není v lidských silách. Musíme pro ni pracovat, musíme za ni prosit, ale uskutečnit ji může jen Pán.

Jiří Vavřík

Na farním plese se i společně tancovalo s chutí

17. FARNÍ – RŮŽOVÝ – PLES

Hned na úvod bych chtěl poděkovat manželům Pollákovým, kteří se tentokrát museli poprat s větším soustem než obvykle, neboť smlouva na pronájem sálu v KC Novodvorská byla, vinou předešlého nájemce KC, mimořádně uzavírána s MČ Praha 4 a musela být dokonce schválena Radou MČ. Do poslední chvíle tak nebylo úplně jasné, zda se ples uskuteční. S celou věcí nám pomohla i radní pro kulturu a volný čas pí Adéla Gjuričová. Nakonec však vše dobře dopadlo a my mohli strávit krásný a příjemný sobotní večer.

Na úvod jsme si s moderátorskou kolegyní Katkou Dölingrovou, nikoliv mou ženou (!), připravili krátký vstup na téma Růžového pantera a inspektora Jacquese Clouseaua, v jehož závěru jsem se snažil hosty zaskočit svými růžovými šaty. Jelikož je však moje paměť už dost děravá, doma jsem byl svou milovanou ženou upozorněn na to, že jsem zdaleka nebyl tak originální, jak jsem si zprvu myslel. Už před pěti lety mě totiž předběhl Prokop Jirsa s jeho legendární Saxánou.

Na náš vstup plynule navázal P. Jiří se svým velmi anglickým, velmi suchým a hlavně, dle jeho vlastních slov, velmi trapným humorem na téma „I have a dream, I have a big dream“. Bohužel se nedá celé vystoupení shrnout do slov tak, aby ho vystihlo. Doporučuji shlédnout videa, která jsou umístěná v galerii s fotkami na farních webových stránkách.

Plesový rej plně propukl po předtančení, kdy nám taneční pár Jiří Vá-

cha a Maria Rzhevusskaya z taneční školy Foxydance zatančil ukázky tanců samba, chacha, rumba, paso doble a jive. Hudební doprovod a letos i plné ozvučení plesu zajistila naše tradiční a lety prověřená skupina Fenix Music. O přestávce jsme si znovu, po několika letech, vyzkoušeli izraelský kolový tanec „Nosičky vody“.

*Inspektor Jacques Clouseau
a růžový Panter*

V průběhu plesu se mohly jednotlivé taneční páry přihlásit do nové taneční soutěže. Každý přihlášený pár obdržel číslo, jehož zapsáním na lísteček a vhozením do připraveného košíku mohli ostatní hosté pro tento pár hlasovat. Soutěž vyhráli manželé Frühaufovi jen těsně (o 3 hlasy) před manželi Křížkovými. Petrovi tentokrát nepomohlo ani to, že během večera střídal tanečnice (manželku Terezku s dcerou Bárou) a na vyhlášení vítězů dorazil s oběma dámami.

Tombola přinesla také několik vzrušujících okamžiků a my moderátoři

jsme se u ní pěkně zapotili. První z nich nastal, když se při vyhlášení vylosovaného čísla nikdo nepřihlásil, a tak došlo k náhradnímu tahu. Po jeho oznámení se však k ceně, a také našemu údivu, přihlásily dvě výherkyně – jedna s novým a jedna s původním číslem a omluvou, že v zadní části sálu nebylo vyhlášení dobře slyšet. Výherkyně jsme nakonec podělili o dvě ceny. Jedním z pravidel naší tomboly je, že následující tah provádí výherce předchozí ceny. I stalo se, že jeden výherce vytáhl lísteček s číslem 1111 a se slovy „tohle se mi nelíbí“ jej vhodil zpět do losovacího koše, aniž by nám jej ukázal. Číslo jsme, po krátké poradě, oznámili bez lístečku. Avšak to nejlepší nakonec. Hlavní cenu, výbornou pečenou šunkovou kýtu, vyhrál a s celým sálem se o ni následně spravedlivě rozdělil sám administrátor naší farnosti P. Jiří. Čestnou funkcí výherce hlavní ceny tomboly je losování barvy následujícího plesu. Příští rok se tak můžeme těšit na barvu **BÍLOU**.

O půlnoci jsme si, za doprovodu tří sborových zpěváků, Petra Polláka, Tomáše Webera a Jana Verneru, zapěli

oblíbenou „Aby nás pán Bůh miloval“, po níž následovalo krátké půlnoční překvapení – v prvních minutách nového dne jsme s Petrem Pollákem, pod vedením jeho syna Ondry, předvedli boží rozcvičku našich vypracovaných

Dělení hlavní ceny – šunkové kýty

těl, zejména břišních svalů. ☺

Ples se velmi vydařil, lidé se bavili, sál praskal ve švech a mnoho z hostů litovalo, jak rychle těch pět krásných hodin uteklo. Už se všichni těšíme na další pokračování. Ještě bych rád připomněl, že fotografie z letošního plesu jsou již k dispozici na farních webových stránkách a za jejich pořízení děkujeme Jakobovi Šerých. **Tomáš Hrouda**

PLES, KDE PŮSOBÍ BOŽÍ PŘÍTOMNOST

Milí farníci, tímto článkem jsem chtěla povzbudit všechny ty, kteří nemají odvahu zúčastnit se farního plesu na Lhotce, který má již dlouhou tradici.

Když jsme se přistěhovali do Modřan (je tomu letos deset let), nikoho jsme tu neznali. Nedělní mše probíhaly s našimi dětmi velmi hekticky, a tak jsme tenkrát přivítali možnost jít se se-

známit s lidmi na farní ples. Manžel o plese tenkrát nechtěl vůbec slyšet: „Co bych tam dělal, vždyť tam nikoho neznám?“, „Vždyť víš, že nerad tancuji...“. Nakonec jsme nikam nešli a zůstali sedět našťavaně doma, stejně byly naše děti nemocné, hlídání selhalo. Další roky jsem byla těhotná nebo kojila a přemlouvání nikam nevedlo.

Po několika letech manželství se mi poprvé podařilo manžela přesvědčit. Domluvili jsme se s jinou rodinou a vyrazili. Byl to maškarní ples, které manžel od dětství nesnáší, ale co by pro svou-mě neudělal... Vždyť i za takovou maličkost jsem se zkusila modlit a moje radost z vyslyšení byla veliká.

Další rok jsem si vymyslela novou fintu, jak jej na ples dostat: „Vždyť jde o společenskou událost, kde si s přáteli popovídáš a tancovat nemusíš...“ tvrdila jsem. A opět bylo moc dobře, že jsme se na ples odhodlali. Dokonce pronesl i památnou větu: „Já ti ten ples z hlavy vyženu tím, že tě utancuji...“

Později už manžel měl ples dopředu zaznamenaný v nabitém diáři. Začali jsme na něj zvát i své známé mimo naši farnost. Vysokou úroveň plesu jsou nadšení. Velké poděkování patří hlavním organizátorům manželům Pollákovým a všem jejich pomocníkům, ale i moderátorům Katce a Tomášovi.

Bohatá tombola slibovala hojné výhry, a tak si plesající kupovali lístků víc.

Když už byly skoro všechny ceny rozděleny, u našeho stolu nebyla ještě žádná výhra. Propadli jsme panice! Ve chvíli, kdy se losovala poslední hlavní cena, jsme jednohlasně u stolu, kde sedělo osm lidí z schönstattského hnutí, vyřkli střelnou modlitbu „Třikrát podivuhodná Panno Maria, oroduj za nás, ať hlavní cenu vyhraje...“ Jaké bylo překvapení nejen pro nás, ale pro všechny přítomné v sále, když hlavní cenu – uzenou kýtu – zaslouženě vyhrál náš milý kněz P. Jiří! Jeho gesto, rozdělím se s vámi o svou výhru, mnohé naplnilo radostí až podezřením, že to bylo předem domluveno. Všichni, kdo vystáli trpělivě frontu, byli spravedlivě nasyceni a na všechny se dostalo.

Zde máme přímý důkaz, jak mohou být naše modlitby vyslyšeny a jaký má Bůh smysl pro humor.

Závěrem bych chtěla podpořit ženy, jejichž muži neradi tančí. Nepropadejte panice, i muž se může vedle ženy během let proměňovat s Božím působením jako můj Tomáš.

Petra Kornienková

Ukázka kolového tance

BZUČÍCÍ KARNEVAL

Z pohledu „dospěláka“

Rok se s rokem sešel a zase to klepalo na dveře. Honem, rychle, musíme vytvořit masky. Jaké je vlastně téma? Ze života hmyzu..., počkej, to někdo napsal..., to je jedno, děda má včely, tak půjdem za ně...

V tělocvičně Základní školy Zárubova se jako každý rok konal tematický karneval. Je to hezká akce, o které když se začne mluvit, dětem září oči plné dobrodružství a představ, jak se na chvíli stanou zcela někým nebo něčím jiným a spolu s kamarády si pěkně zařadí a zasoutěží. Letos jsem v tělocvičně potkal spoustu tykadel a žlutočerných pruhovaných zadečků, černé chundelaté pavouky, kteří hlásali, jak mají ostatní luční obyvatele rádi, hlavně na smetaně. Sem tam kolem proletěl pestrý motýlek, za nímž se hnala dvojice deratizérů, které stíhal stylem „metelesku blesku“ hrdobec s obrovskou koulí čehosi hnědošedého. Do konce se objevil i sám Karel Čapek, který do davu hmyzu volal, že takhle to tedy nenapsal. Když jsem se otočil, viděl jsem spoustu krásných červených krovek s černými puntíky. Na louce začínala pohádka. Ach, kdyby jen ta beruška nebyla tak nafoukaná. Představte si, že se naparovala a naparovala, až se na to sluníčko už nemohlo dívat a radši se schovalo za mrak. I mrak umí pěkné věci. Beruška zmokla. S mokřými krovkami se špatně lítá a už vůbec nejsou krásné. Beruška se za své chování styděla, a protože moc stála o to, aby jí krovky sluníčko znovu usušilo, požádala ostatní broučky, aby jí pomohli sluníčko hledat. Broučci byli

chytří, takže se sluníčko rychle našlo, což bylo dobře, protože právě začala hmyzí honba za razítky z nápaditých soutěží. U každého stanoviště se to hemžilo a bzučelo, hýřilo všemi barvami a popostrkovalo a bodejť by ne, za všechny splněné úkoly čekalo na děti sladké překvapení. Na závěr bývá zvykem vypouštění balónek s héliem spolu se vzkazem, adresou a jménem.

Naši převlečení broučkové už pochopili, že krásné odpoledne končí a že nejsou skutečným hmyzem, ale dětmi, které lítat neumí, a tak vypouštění balónek bylo hezkou a funkční útechou konce toho bzučivého odpoledne. Soutěží se v tom, který vzkaz se vrátí a který doletí nejdále.

Tak už je to zase za námi. A bylo to hezké, jen mě trochu bolí hlava... Tatí, tatí, za co půjdu příště? **Jan Petrov st.**

Z pohledu „hmyzu“

7. 2. byl karneval v ZŠ Zárubova. Letos to bylo Ze života hmyzu. Byly tam berušky, včeličky, čmeláčci, motýlci, pavouci, Karel Čapek, který to napsal, a dva deratizéři. Všem se tam moc líbilo. Na začátku bylo divadýlko o pyšné berušce, která si myslela, že má sluníčko jen pro sebe. Nejlepší atrakce byly číslo 4, skluzavka, a č. 12, barevná škola. Když jste měli všechny atrakce hotové, mohli jste si dojít do stánku s občerstvením pro vajíčko s překvapením. Na konci se vždy pouštějí balónky. Balónky nafukoval Matyáš Kapsa. Doufám, že se naše balónky najdou a doletí co nejdále. Už se moc těším na příští karneval.

Jan Petrov ml.

DOLETY BALÓNKŮ

Při odchodu z karnevalu jsou pro děti připravené balónky a kartičky. Na kartičku děti napíší své jméno a připevní na balónek. Balónek i s kartičkou pak venku vypustí do volného prostoru. Na kartičce je adresa kostela, na kterou případní nálezci balónku kartičku zašlou.

Podle přehledu na <http://karneval-lhotka.webnode.cz/balonky/> zatím nejdál doletěl balónek v roce 2014 do Imotski v Chorvatsku – 1 133 km.

Letos foukal vítr směrem na Polsko, protože první zpráva přišla o doletu balónku **Nikolky Němečkové**: *Hello i Just found a balloon with a massage from you. I found him in Strzegom Poland, 217 km from you at 21.30 7.2.2016. Greetings from Poland :) Mateusz Zielkowski.* Ahoj, právě jsem objevil balonek se zprávou od tebe. Našel jsem ho ve Strīhomi v Polsku, 217 km od vás ve 21.30 7. 2. 2016. Posílám srdečné pozdravy z Polska. Matouš Zielkowski.

O SÍLE MODLITBY RŮŽENCE

Jednou můj přítel během exorcismu slyšel ďábla, jak říká: „Každé Zdravas Maria je pro mne jako úder v hlavě. Kdyby křesťané věděli, jak mocný je růženec, to by byl můj konec.“ Tajemství, které tuto modlitbu dělá tak mocnou, spočívá v tom, že je to současně jak modlitba, tak meditace. Je určena Otci, blahoslavené Panně i Nejsvětější Trojici a představuje meditaci zaměřenou na Krista.

Blanka Polívková

INSPIRACE Z POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVY

„Na začátku postu musíme pohlédnout na horizont, kterým je vzkříšený Ježíš“, tak začala postní duchovní obnova vedená P. Davidem Boumou.

Pro mě byly přednášky velmi přínosné, a tak nabízím několik vět, které jsem si poznamenala:

- Půst nemá smysl sám v sobě, je to disponování se na Ježíše vzkříšeného.
- Obnova křestních vyznání je bod, ke kterému jdeme od Popeleční středy.
- Kříž je šifrou, kterou se učíme kontemplovat, kdo Bůh je.

- Popel Popeleční středy je připomínkou, čím bychom byli, kdybychom se nemohli napojit na Krista.

- Věřit ve vzkříšení znamená, že Boží moc jednou prostoupí i konečky mých prstů – celé moje tělo i duši.

- Ježíš sám je čisté sebedarování a do programu sebedarování vede pomaličku i nás. Je s námi velmi trpělivý.

Martina Sixtová

VÝSTAVA JAPONSKÉHO MALÍŘE

Výstava japonského malíře a kreslíře pana Yashiuoshi Otaki bude zahájena 10. března v 17 hodin v kapli Nejsvětějšího Srdce Páně slavnostní vernisáží.

Japonský malíř **Yashiuoshi Otaki** již několikrát navštívil Prahu i jiná místa naší země. Některá z nich se stala i námětem jeho prací. Patří také k zakladatelům japonské nadace Lidice, která byla po dánském městě Albertslund druhým největším sponzorem Památníku dětských obětí válek v Lidicích.

Panu Otaki je 62 let, studoval na tokijské univerzitě, bydlí v Tokiu, částečně dosud pracuje na tokijském magistrátu. Řadu let se poloprofesionálně věnuje malování a kreslení, rád a hodně fotografuje. Pracuje převážně svojí vlastní metodou za použití štětce s plstěným koncem.

Přípravě a zahájení výstavy bude osobně přítomen.

Yashiuoshi Otaki s manželkou

Součástí vernisáže výstavy bude malý hudební a pěvecký koncert tří japonských umělkyně. Výstava bude prodejní a již při jejím zahájení bude možné zakoupit pohledy s náměty obrazů. Srdečně zveme ať už na slavnostní zahájení výstavy, nebo jen k prohlídce obrazů, které budou v našem kostele vystaveny dva týdny. **Věra Fexová**

DĚKUJEME PŘÍSPĚVATELŮM. Podělte se se svými zážitky i vy ostatní. Příspěvky posílejte na adresy v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. (**red.**)

MÁME HODNĚ HLADOVÝCH ZAMĚSTNANCŮ

Jedna z postav Tolkienova Pána prstenů říká: Zkušený bojovník vždy vyhlíží okamžik, kdy se dobře nají a napije. Stejně to dělají i ostřílení terénní pracovníci. Plánují si cesty nejen podle potřeb klientů, ale i podle svých vlastních. V některých domácnostech nás totiž vítají s radostí, jinde nás pomalu nepustí do dveří, natož, aby nám dovolili dojít si u nich na toaletu.

Většina kolegů přichází, hned za dveřmi odhodí batoh a zmizí na záchodě. Další cesta vede do kuchyně, ta je plně vybavena, mohou použít kávovar, čajovar, mikrovlnku a kontaktní gril. Mám občas podezření, že jde o nejpoužívanější přístroje v naší charitě.

Zaměstnanci jsou celé dny na cestách, mají hlad, žízeň, je jim zima, horko. Jednou týdně uvařím polévku, horké jídlo mají prakticky okamžitě po příchodu na zázemí. Polévka dlouho nevydrží, už v pondělí kolegové vyzvídají, jakou připravím polévku a kdy. V poledne se začnou trousit z terénu, odpolední služba už vylizuje prázdný hrnec.

V kuchyni často najdete hlouček zaměstnanců, kteří se opírají o linku, v rukách hrnky s kafem. Nevadí, že jde o nejmenší místnost v celém zázemí a nemají si kam sednout. Lednice se sporákem v sobě mají zřejmě zvláštní přitažlivost. Největší povyk nastane, když se některý z oblíbených přístrojů rozbije.

Jsme docela velká firma, a tak se něco porouchá každou chvíli. Donutit kolegy, aby nefunkční přístroj odvezli, vyžaduje notnou dávku energie. Nako-

nec většinou věc zabalím, naložím a odvezu do opravy osobně. Když se však v únoru rozbil kávovar, zabalili ho rychleji, než jsem stihla vytisknout fakturu a do dvaceti minut přišla sms, že byl přístroj přijat do záruční opravy. Denně se mě ptají, kdy se milovaný kávovar vrátí z „nemocnice“.

Kolegové si s oblibou připravují jídlo na kontaktním grilu. Sociální pracovník

si chtěl nedávno udělat tousty a zjistil, že přístroj je rozbitý. Musím jíst bezlepkově, proto si nosím jídlo z doma, gril jsem ještě nikdy nepoužila. Moc jsem o tom nepřemýšlela a odvezla stávkující mašinku do opravy. Spravený přístroj se vrátil za necelý týden. Byla jsem překvapená, že gril opravili tak rychle a odložila ho na

Náš charitní „hrneček“ polévky

linku. Za několik hodin vletěla do ředitelny rozzlobená setřička, gril stále nefunguje. Zvedla jsem ze stolu reklamační protokol a musela jsem se zasmát. Ve zprávě o průběhu opravy byla jediná věta. Milý zákazníku, přístroj je v pořádku, jen musíte stisknout vypínač umístěný na spodní části grilu a přesunout ho z polohy off do on.

Přeji všem požehnaný březen.

Eva Černá

PLÁNUJEME

3. 4. – první svaté přijímání dětí

9. a 10. 4. – volby do pastorační rady farnosti

30. 4. – putování farností a rodin ke Svaté bráně – pěší pouť do kostela Nejsvětějšího Srdce Páně

Květen – májové po každé mši mimo neděle a slavnosti

1. 5., 12. 6. – mše svatá upravená pro děti

4. 5. – první zasedání nově zvolené PRF

6.–8. 5 – víkend pro rodiny s dětmi

15. 5. – **biřmování**, Mons. Václav Malý při mši v 10.00

28. 5. – Národní pouť do Krakova

5. 6. – **poutní slavnost** P. Marie Královny míru a zahradní slavnost

10. 6. – **Noc kostelů**

15. 6. – poslední výuka náboženství

20.–31. 7. – **světové dny mládeže** – Krakov 2016, setkání s papežem Františkem více na krakov2016.signaly.cz

7.–20. 8. – **letní chaloupka.**

NOVÉNA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

„Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Tajemství křesťanské víry je patrně shrnuto v tomto slovu. Milosrdenství ožilo, stalo se viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském.“ Těmito slovy papež František uvedl svou bulu k vyhlášení Svatého roku milosrdenství s názvem Misericordiae Vultus (Tvář milosrdenství). V ní nás vybízí, abychom stále rozjímali o Božím milosrdenství, zdroji našeho vykoupení, radosti a pokoje.

Milosrdenství je klíčové slovo evangelia, je důvodem naší naděje a důvěry v Boha, který se k nám sklonil. Je rovněž nejúčinnějším lékem pro naši dobu, poznamenanou tolikou bolestí a temnotou. Novéna k Ježíši Kristu, který je vtělením, a tím i zjevením Božího milosrdenství, nám může pomoci na cestě sjednocení se s milosrdným Bohem.

***Vojtěch Kodet: Novéna k Ježíši Kristu, Tváří Božího milosrdenství
Karmelitánské nakladatelství 2015.***

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4–Lhotka; **telefon:** 725 797 561

e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Číslo vychází 26. 2. 2015.

Uzávěrka příštího čísla je **13. února 2016**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.